

Krížu je človek ľahký

Zborník statí k 65. narodeninám básnika Jána Ondruša

Vyšlo s finančnou podporou Národného literárneho centra, Bratislava

Copyright: © Andrea Bokníková, Pavel Bunčák, Ivan Čičmanec, Marián Gazdík, Milan Hamada, Mila Haugová, Igor Hochel, Stanislava Chrobáková, Fedor Matejov, Jozef Mihalkovič, Valér Mikula, Mária Novacká, Stig Saeterbakken, Dimitar Stefanov, Ján Zambor, Miroslav Zelinský - 1997

Design + Cover: © Eva Kovačevičová-Fudala 1997

Vydalo Občianske združenie STUDŇA, ako svoju 3. publikáciu.

Prvé vydanie

Bratislava, 1997

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť textu nesmie byť použitá na ďalšie šírenie akoukoľvek formou bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa autorských práv.

Občianske združenie STUDŇA, USIL SAV, Konventná 13, 813 64 Bratislava

Zodpovedná redaktorka: Lýdia Vadkerti-Gavorníková

Tlač a väzba: Vydavateľstvo TU, Bratislava

ISBN: 80-967534-2-8

Milan Hamada: „... Ondruš je jediným slovenským básnikom po 2. svetovej vojne, ktorý si nesporne zaslúži atribút absolútneho básnika. Jediný básnik, ktorý odolal deštruktívnemu tlaku ideológií, a pritom básňou odpovedal na stav povojnového ľudstva, ide o všetkého básnického existencialistu. Ani na okamih mu nie je ľahostajný osud človeka a sveta. A predsa ho nikdy nevyjavoval podľa nejakej ideologickej doktríny ako napríklad V. Mihálik a M. Válek. Najmä preto ho nazývam absolútnym básnikom.“

(SME, 14. 11. 1996)

Fedor Matejov: „... veľmi všeobecne nad touto novou a nateraz definitívnou verziou autorovho diela chcel by som povedať, že je to ukážka vari najintenzívnejšieho súžitia autora so svojimi textami v slovenskej poézii v posledných 20. – 30. rokoch aj tam, kde možno autor nebol priamo prítomný, alebo bol prítomný v podobe ním spochybňovaných reedícií. ...pre mňa je možno absolútnym básnikom aj v tejto konštruktívno-deštruktívnej kreatívno-problematizujúcej hre s vlastným textom.“

(RELÁCIA LIBRESO, SLOV. ROZHLAS, NOVEMBER 1996)

Zoltán Rédey: „... rozhodujúcim a smerodajným tu, takpovediac, so „záverečnou platnosťou“ zostáva osobitne a dôrazne vyzdvihnuté kritérium, ktoré by sme mohli sformulovať približne ako autorova „absolútna citlivosť“. Nech už Ondruš robí čokoľvek a akokoľvek s jazykom, robí to vždy s najväčšou prirodzenosťou, spontánnosťou, uvoľnenosťou a obdivuhodnou citlivosťou, a nie mechanicky, kľčovito a silene... “

(RAK č. 3/4, 1997)

Ján Zambor: „... je básnikom absolútneho životného postoja... ...Ondrušova nová zbierka *Ovca vo vlčej koži* (HEVI 1997), ...absolútny životný postoj, neprípúšťajúci kompromis so svedomím, výrazne konkretizuje. Reflektovanie situácie jednotlivca zaujímajúceho absolútny postoj voči násiliu tvorí podstatný tematický rozmer knihy. ...Ondruš nie je nijako úzko časový básnik.“

(SEMINÁR O DIELE J. ONDRUŠA, 4. 6. 1997)